

I

(Lēģislatīvi akti)

DIREKTĪVAS

EIROPAS PARLAMENTA UN PADOMES DIREKTĪVA 2014/52/ES

(2014. gada 16. aprīlis),

ar ko groza Direktīvu 2011/92/ES par dažu sabiedrisku un privātu projektu ietekmes uz vidi novērtējumu

(Dokuments attiecas uz EEZ)

EIROPAS PARLAMENTS UN EIROPAS SAVIENĪBAS PADOME,

ņemot vērā Līgumu par Eiropas Savienības darbību un jo īpaši tā 192. panta 1. punktu,

ņemot vērā Eiropas Komisijas priekšlikumu,

pēc lēģislatīvā akta projekta nosūtīšanas valstu parlamentiem,

ņemot vērā Eiropas Ekonomikas un sociālo lietu komitejas atzinumu ⁽¹⁾,

ņemot vērā Reģionu komitejas atzinumu ⁽²⁾,

saskaņā ar parasto likumdošanas procedūru ⁽³⁾,

tā kā:

- (1) Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvā 2011/92/ES ⁽⁴⁾ ir saskaņoti projektu ietekmes uz vidi novērtējuma principi, ieviešot prasību minimumu attiecībā uz novērtējamo projektu tipu, attīstītāju galvenajiem pienākumiem, novērtējuma saturu un kompetento iestāžu un sabiedrības līdzdalību, turklāt tie palīdz nodrošināt augstu vides un cilvēka veselības aizsardzības līmeni. Dalībvalstis saskaņā ar Līgumu par Eiropas Savienības darbību (LESD) var brīvi noteikt stingrākus aizsardzības pasākumus.
- (2) Komisijas 2007. gada 30. aprīļa paziņojumā "Sestās vides rīcības programmas vidusposma pārskats" un Komisijas 2009. gada 23. jūlija ziņojumā par Padomes Direktīvas 85/337/EEK ⁽⁵⁾, kas ir Direktīvas 2011/92/ES priekštece, piemērošanu un efektivitāti ir uzsvērtā vajadzība uzlabot projektu ietekmes uz vidi novērtējuma principus un pielāgot Direktīvu 85/337/EEK atbilstīgi politiskajai, juridiskajai un tehniskajai situācijai, kas ir būtiski mainījusies.

⁽¹⁾ OV C 133, 9.5.2013., 33. lpp.

⁽²⁾ OV C 218, 30.7.2013., 42. lpp.

⁽³⁾ Eiropas Parlamenta 2014. gada 12. marta nostāja (Oficiālajā Vēstnesī vēl nav publicēta) un Padomes 2014. gada 14. aprīļa lēmums.

⁽⁴⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2011/92/ES (2011. gada 13. decembris) par dažu sabiedrisku un privātu projektu ietekmes uz vidi novērtējumu (OV L 26, 28.1.2012., 1. lpp.).

⁽⁵⁾ Padomes Direktīva 85/337/EEK (1985. gada 27. jūnijs) par dažu sabiedrisku un privātu projektu ietekmes uz vidi novērtējumu (OV L 175, 5.7.1985., 40. lpp.).

- (3) Direktīva 2011/92/ES ir jāgroza, lai stiprinātu ietekmes uz vidi novērtējuma procedūras kvalitāti, pielāgotu minēto procedūru lietpratīga regulējuma principiem un sekmētu saskaņotību un sinerģiju ar citiem Savienības tiesību aktiem un politikas virzieniem, kā arī dalībvalstu stratēģijām un politikas pasākumiem, kas ietilpst to kompetencē.
- (4) Lai koordinētu un atvieglotu pārrobežu projektu novērtēšanas procedūru un jo īpaši lai vadītu konsultācijas saskaņā ar 1991. gada 25. februāra Konvenciju par ietekmes uz vidi novērtējumu pārrobežu kontekstā (Espo konvencija), attiecīgās dalībvalstis var izveidot kopīgu struktūru, kurā tās būtu līdzvērtīgi pārstāvētas.
- (5) Mehānismi, kas noteikti Eiropas Parlamenta un Padomes Regulās (ES) Nr. 347/2013 ⁽¹⁾, (ES) Nr. 1315/2013 ⁽²⁾ un (ES) Nr. 1316/2013 ⁽³⁾, kuri attiecas uz Savienības līdzfinansētiem infrastruktūras projektiem, var arī atvieglot Direktīvas 2011/92/ES prasību piemērošanu.
- (6) Būtu arī jāpārskata Direktīva 2011/92/ES, lai nodrošinātu, ka tiek uzlabota vides aizsardzība, palielināta resursu efektivitāte un atbalstīta ilgtspējīga izaugsme Savienībā. Tādēļ tajā paredzētās procedūras būtu jāvienkāršo un jāsašķaņo.
- (7) Pēdējās desmitgades laikā vides aizsardzības jautājumi, piemēram, resursu efektivitāte un ilgtspēja, bioloģiskās daudzveidības aizsardzība, klimata pārmaiņas un negadījumu un katastrofu risks, ir kļuvuši aizvien nozīmīgāki politikas veidošanā. Tādēļ novērtēšanā un lēmumu pieņemšanā arī tie būtu jāņem vērā kā svarīgi aspekti.
- (8) Savā 2011. gada 20. septembra paziņojumā "Ceļvedis par resursu efektīvu izmantošanu Eiropā" Komisija ir apņēmusies, pārskatot Direktīvu 2011/92/ES, iekļaut plašākus apsvērumus par resursu efektīvu un ilgtspējīgu izmantošanu.
- (9) Komisijas 2006. gada 22. septembra paziņojumā "Tematiskā stratēģija augsnes aizsardzībai" un "Ceļvedis par resursu efektīvu izmantošanu Eiropā" ir uzsvērts, cik svarīgi ir panākt augsnes ilgtspējīgu izmantošanu un risināt problēmu, ko rada apdzīvotu teritoriju ilgtspējīga paplašināšanās laika gaitā (aizņemtā zemes platība). Turklāt galīgajā dokumentā, kas tika sagatavots pēc 2012. gada 20.–22. jūnijā Riodežaneiro notikušās ilgtspējīgai attīstībai veltītās ANO konferences, ir atzīta zemes, tostarp augsnes, labas apsaimniekošanas ekonomiskā un sociālā nozīme un nepieciešamība steidzami rīkoties, lai mainītu zemes degradācijas tendenci. Tādēļ sabiedriskos un privātos projektos būtu jāņem vērā un jāierobežo to ietekme uz zemi, īpaši aizņemto zemes platību, un augsni, tostarp organiskajām vielām, eroziju, sēšanos un sablīvēšanos, tostarp izstrādājot atbilstīgus zemes izmantošanas plānus un politikas stratēģijas valsts, reģionālajā un vietējā līmenī.
- (10) Apvienoto Nāciju Organizācijas Konvencijā par bioloģisko daudzveidību ("konvencija"), kuras līgumslēdzēja puse ir Savienība, ievērojot Padomes Lēmumu 93/626/EEK ⁽⁴⁾, noteikts, ka iespēju un vajadzību robežās jānovērtē projektu būtiska negatīva ietekme uz konvencijas 2. pantā definēto bioloģisko daudzveidību, lai nepieļautu vai samazinātu šādu ietekmi. Šādam iepriekšējam minētās ietekmes novērtējumam būtu jāpalīdz sasniegt 2010. gada 25. un 26. marta Eiropadomes secinājumos pieņemto Savienības pamatmērķi, kurš paredz līdz 2020. gadam apturēt bioloģiskās daudzveidības samazināšanos un ekosistēmu pakalpojumu degradāciju un tos atjaunot gadījumos, kad tas iespējams.

⁽¹⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) Nr. 347/2013 (2013. gada 17. aprīlis), ar ko nosaka Eiropas energoinfrastruktūras pamatnostādnes un atceļ Lēmumu Nr. 1364/2006/EK, groza Regulu (EK) Nr. 713/2009, Regulu (EK) Nr. 714/2009 un Regulu (EK) Nr. 715/2009 (OV L 115, 25.4.2013., 39. lpp.).

⁽²⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) Nr. 1315/2013 (2013. gada 11. decembris) par Savienības pamatnostādņēm Eiropas transporta tīkla attīstībai un ar ko atceļ Lēmumu Nr. 661/2010/ES (OV L 348, 20.12.2013., 1. lpp.).

⁽³⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) Nr. 1316/2013 (2013. gada 11. decembris), ar ko izveido Eiropas infrastruktūras savienošanas instrumentu, groza Regulu (ES) Nr. 913/2010 un atceļ Regulu (EK) Nr. 680/2007 un Regulu (EK) Nr. 67/2010 (OV L 348, 20.12.2013., 129. lpp.).

⁽⁴⁾ Padomes Lēmums 93/626/EEK (1993. gada 25. oktobris), kas attiecas uz Konvencijas par bioloģisko daudzveidību noslēgšanu (OV L 309, 13.12.1993., 1. lpp.).

- (11) Pasākumiem, kas veikti nolūkā nepieļaut, novērst, mazināt un, ja iespējams, kompensēt būtisku negatīvu ietekmi uz vidi, jo īpaši uz sugām un dzīvotnēm, ko aizsargā Padomes Direktīva 92/43/EEK ⁽¹⁾ un Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2009/147/EK ⁽²⁾, būtu jāpalīdz izvairīties no vides kvalitātes pasliktināšanās un bioloģiskās daudzveidības neto zuduma saskaņā ar Savienības saistībām, kuras noteiktas atbilstīgi konvencijai, un mērķiem un darbībām, kas paredzētas Savienības bioloģiskās daudzveidības stratēģijā līdz 2020. gadam, kura noteikta Komisijas 2011. gada 3. maija paziņojumā.
- (12) Lai nodrošinātu jūras vides augsta līmeņa aizsardzību, jo īpaši sugu un dzīvotņu aizsardzību, jūras vides projektu ietekmes uz vidi novērtējumos un sākotnējās novērtēšanas procedūrās būtu jāņem vērā projektu īpašības, jo īpaši attiecībā uz izmantotajām tehnoloģijām (piemēram, seismiskajiem mērījumiem, izmantojot aktīvos hidrolokatorus). Šim nolūkam Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas 2013/30/ES ⁽³⁾ prasības varētu arī atvieglot šīs direktīvas prasību piemērošanu.
- (13) Klimata pārmaiņas arī turpmāk radīs kaitējumu videi un apdraudēs ekonomisko attīstību. Šajā sakarā ir lietderīgi novērtēt projektu ietekmi uz klimatu (piemēram, siltumnīcefekta gāzu emisijas) un to neaizsargātību pret klimata pārmaiņām.
- (14) Saskaņā ar Komisijas 2009. gada 23. februāra paziņojumu “Kopienas pieeja dabas un cilvēka izraisīto katastrofu novēršanai” Padome savos 2009. gada 30. novembra secinājumos aicināja Komisiju nodrošināt, ka Savienības iniciatīvu īstenošanas pārskatīšanā un to turpmākā izstrādē tiek ņemti vērā katastrofu riska novēršanas un pārvaldības jautājumi, kā arī ANO sagatavotais Hjogo rīcības pamatplāns (2005.–2015. gads), kurš pieņemts 2005. gada 22. janvārī un kurā uzsvērta vajadzība ieviest tādu seku novērtēšanas procedūras, ko attiecībā uz lieliem infrastruktūras projektiem varētu radīt katastrofas.
- (15) Lai nodrošinātu vides augsta līmeņa aizsardzību, jāveic piesardzības darbības attiecībā uz noteiktiem projektiem, jo to neaizsargātība pret lieliem negadījumiem un/vai dabas katastrofām (piemēram, plūdiem, jūras līmeņa celšanos vai zemestrīcēm), visticamāk, radītu būtisku negatīvu ietekmi uz vidi. Šādiem projektiem ir svarīgi apsvērt to neaizsargātību (pakļautību un noturību) pret lieliem negadījumiem vai katastrofām, negadījumu un/vai katastrofu iespējamību un kā tie maina būtiskas nelabvēlīgas ietekmes uz vidi iespējamību. Lai izvairītos no darbību dublēšanās, vajadzētu būt iespējamam izmantot atbilstīgo informāciju, kas pieejama un iegūstama no riska novērtējumiem, kuri veikti saskaņā ar Savienības tiesību aktiem, piemēram, Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu 2012/18/ES ⁽⁴⁾ un Padomes Direktīvu 2009/71/Euratom ⁽⁵⁾, vai riska novērtējumiem, kuri veikti saskaņā ar valstu tiesību aktiem, ar noteikumu, ka tiek ievērotas šīs direktīvas prasības.
- (16) Lai aizsargātu un veicinātu kultūras mantojumu, tostarp pilsētu vēsturiskās vietas, un ainavas, kas ir kultūru daudzveidības sastāvdaļa, kuru Savienība ir apņēmusies respektēt un veicināt saskaņā ar LESD 167. panta 4. punktu, var būt lietderīgi izmantot definīcijas un principus, kas izklāstīti attiecīgajās Eiropas Padomes konvencijās, jo īpaši 1969. gada 6. maija Konvencijā arhitektūras mantojuma aizsardzībai, 1985. gada 3. oktobra Konvencijā Eiropas arhitektūras mantojuma aizsardzībai, 2000. gada 20. oktobra Eiropas Ainavu konvencijā un 2005. gada 27. oktobra Vispārējā konvencijā par kultūras mantojuma vērtību sabiedrībai. Lai labāk saglabātu vēsturisko un kultūras mantojumu un dabas ainavu, ir svarīgi ietekmes uz vidi novērtējumos pievērsties projektu vizuālajai ietekmei, proti, būvju vai dabas ainavu un pilsētvides izskata izmaiņām.
- (17) Piemērojot Direktīvu 2011/92/ES, ir jānodrošina gudra, ilgtspējīga un integrējoša izaugsme saskaņā ar mērķiem, kuri noteikti Komisijas 2010. gada 3. marta paziņojumā “Eiropa 2020 – Stratēģija gudrai, ilgtspējīgai un integrējošai izaugsmei”.

⁽¹⁾ Padomes Direktīva 92/43/EEK (1992. gada 21. maijs) par dabisko dzīvotņu, savvaļas faunas un floras aizsardzību (OV L 206, 22.7.1992., 7. lpp.).

⁽²⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2009/147/EK (2009. gada 30. novembris) par savvaļas putnu aizsardzību (OV L 20, 26.1.2010., 7. lpp.).

⁽³⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2013/30/ES (2013. gada 12. jūnijs) par to darbību drošumu, kas saistītas ar naftas un gāzes nozares darbībām jūrā, un ar kuru groza Direktīvu 2004/35/EK (OV L 178, 28.6.2013., 66. lpp.).

⁽⁴⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2012/18/ES (2012. gada 4. jūlijs) par lielu ar bīstamām vielām saistītu avāriju risku pārvaldību, ar kuru groza un vēlāk atceļ Padomes Direktīvu 96/82/EK (OV L 197, 24.7.2012., 1. lpp.).

⁽⁵⁾ Padomes Direktīva 2009/71/Euratom (2009. gada 25. jūnijs), ar ko izveido Kopienas kodoliekārtu kodoldrošības pamatstruktūru (OV L 172, 2.7.2009., 18. lpp.).

- (18) Lai uzlabotu sabiedrības piekļuvi informācijai un pārredzamību, elektroniskā veidā vajadzētu būt savlaicīgi pieejamai arī vides informācijai, kas saistīta ar šīs direktīvas īstenošanu. Tādēļ dalībvalstīm attiecīgajā administratīvajā līmenī vajadzētu izveidot vismaz centrālo portālu vai piekļuves punktus, kas sabiedrībai sniegtu vieglu un efektīvu piekļuvi minētajai informācijai.
- (19) Pieredze rāda, ka to projektu vai projektu daļu gadījumā, kas kalpo aizsardzības nolūkiem, tostarp projektu, kuri ir saistīti ar sabiedroto spēku darbībām dalībvalstu teritorijā saskaņā ar starptautiskām saistībām, Direktīvas 2011/92/ES piemērošana varētu atklāt attiecīgu konfidenciālu informāciju, un šāda informācijas atklāšana var apdraudēt aizsardzības nolūkus. Tādēļ būtu jāiekļauj noteikums, kas ļauj dalībvalstīm šādos attiecīgos gadījumos nepiemērot minēto direktīvu.
- (20) Pieredze rāda, ka attiecībā uz projektiem, kuru vienīgais mērķis ir reaģēt uz civilās aizsardzības ārkārtas situācijām, atbilstība Direktīvai 2011/92/ES varētu negatīvi ietekmēt *inter alia* vidi, tāpēc būtu jāizstrādā noteikums, kas ļauj dalībvalstīm šādos attiecīgos gadījumos nepiemērot minēto direktīvu.
- (21) Dalībvalstīm ir vairākas iespējas, kā īstenot Direktīvu 2011/92/ES attiecībā uz ietekmes uz vidi novērtējuma iekļaušanu valsts procedūrās. Tādējādi minēto valsts procedūru elementi var atšķirties. Līdz ar to pamatotais secinājums, ar ko kompetentā iestāde finalizē projekta ietekmes uz vidi aspektu pārbaudi, var būt integrētas attīstības piekrišanas piešķiršanas procedūras daļa vai var būt iekļauts citā saistošā lēmumā, kas ir pieprasīts, lai ņemtu vērā šīs direktīvas mērķus.
- (22) Lai nodrošinātu vides un cilvēku veselības augsta līmeņa aizsardzību, sākotnējās novērtēšanas procedūrās un ietekmes uz vidi novērtējumā būtu jāņem vērā visa attiecīgā projekta ietekme, tostarp attiecīgā gadījumā tā pazemes un apakšzemes ietekme būvniecības fāzē, darbības fāzē un attiecīgā gadījumā nojaukšanas fāzē.
- (23) Lai pilnībā novērtētu projekta tiešo un netiešo ietekmi uz vidi, kompetentajai iestādei būtu jāveic analīze, kurā tā pārbauda tās informācijas būtību, ko sniedzis attīstītājs un kas saņemta apspriedēs, kā arī attiecīgā gadījumā izskata jebkādu papildu informāciju.
- (24) To projektu gadījumā, kas pieņemti ar īpašu valsts tiesību aktu, dalībvalstīm būtu jānodrošina, ka šīs direktīvas mērķi attiecībā uz sabiedrisko apspriešanos tiek sasniegti likumdošanas procesā.
- (25) Būtu jānodrošina kompetento iestāžu objektivitāte. Interesu konfliktus varētu novērst, izmantojot *inter alia* kompetentās iestādes un attīstītāja funkciju nodalīšanu. Ja kompetentā iestāde ir arī attīstītājs, dalībvalstīm būtu vismaz savas organizatoriskās un administratīvās kompetences satvarā jāveic pienācīga to iestāžu konfliktējošo funkciju nodalīšana, kuras veic pienākumus, kas izriet no Direktīvas 2011/92/ES.
- (26) Lai kompetentā iestāde varētu noteikt, vai attiecībā uz Direktīvas 2011/92/ES II pielikumā uzskaitītajiem projektiem, to izmaiņām vai termiņa pagarinājumiem ir jāveic ietekmes uz vidi novērtējums (sākotnējās pārbaudes procedūra), informācija, kas attīstītājam jāsniedz, būtu jāprecizē, pievēršoties galvenajiem aspektiem, kas kompetentajai iestādei ļauj pieņemt lēmumu. Minētais lēmums būtu jā dara publiski pieejams.
- (27) Sākotnējā pārbaudes procedūrā būtu jānodrošina, ka ietekmes uz vidi novērtējumu veic vienīgi tiem projektiem, kas var radīt būtisku ietekmi uz vidi.

- (28) Būtu jāpielāgo un jāprecizē Direktīvas 2011/92/ES III pielikumā minētie atlasē kritēriji, kas dalībvalstīm jāņem vērā, lai noteiktu, kuriem projektiem jāveic ietekmes uz vidi novērtējums, pamatojoties uz to būtisku ietekmi uz vidi. Piemēram, pieredze rāda, ka projekti, kuros tiek izmantoti vai ietekmēti vērtīgi resursi, projekti, kurus ierosināts īstenot vides ziņā jutīgās atrašanās vietās, un projekti, kuriem ir potenciāli bīstama vai neatgriezeniska ietekme, bieži, visticamāk, būtiski ietekmēs vidi.
- (29) Nosakot, vai projekts, visticamāk, var radīt būtisku ietekmi uz vidi, kompetentajām iestādēm būtu jānosaka piemērotākie vērā ņemamie kritēriji un būtu jāņem vērā informācija, kas varētu būt pieejama pēc citiem novērtējumiem, kuri jāveic atbilstīgi Savienības tiesību aktiem, lai efektīvi un pārredzami piemērotu sākotnējās pārbaudes procedūru. Šajā sakarā ir lietderīgi precizēt sākotnējās pārbaudes lēmuma saturu, it īpaši gadījumos, kad netiek pieprasīts ietekmes uz vidi novērtējums. Turklāt tas, ka tiek ņemti vērā brīvprātīgi izteikti komentāri, kas varētu būt saņemti no citiem avotiem, piemēram, no sabiedrības locekļiem vai publiskām iestādēm, lai gan sākotnējās pārbaudes stadijā nav pieprasīta oficiāla apspriešanās, veido labu administratīvo praksi.
- (30) Lai uzlabotu ietekmes uz vidi novērtējuma kvalitāti, vienkāršotu procedūras un racionalizētu lēmumu pieņemšanas procesu, kompetentajai iestādei, ja to ir pieprasījis attīstītājs, būtu jāsniedz atzinums par ietekmes uz vidi novērtējuma ziņojumā sniedzamās vides informācijas detalizācijas apjomu un pakāpi ("tvēruma noteikšana").
- (31) Projekta ietekmes uz vidi novērtējuma ziņojumā, kas par projektu jāsniedz attīstītājam, būtu jāiekļauj attiecībā uz minēto projektu pieņemamo alternatīvu, ko izpētījis attīstītājs, apraksts, tostarp vajadzības gadījumā pašreizējā vides stāvokļa ticamākās attīstības aprises projekta neīstenošanas gadījumā (pamatscenārijs), jo tas ļautu uzlabot ietekmes uz vidi novērtēšanas procesa kvalitāti un vides apsvērumus integrēt projekta izstrādes sākotnējā posmā.
- (32) Saskaņā ar Direktīvas 2011/92/ES IV pielikumu attīstītāja ietekmes uz vidi novērtējuma ziņojumos iekļautajiem datiem un informācijai vajadzētu būt pilnīgiem un pietiekami kvalitatīviem. Lai izvairītos no novērtējumu dublēšanās, atbilstīgos un iespējamības gadījumos būtu jāņem vērā tādu citu novērtējumu rezultāti, kas veikti saskaņā ar Savienības tiesību aktiem, piemēram, Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu 2001/42/EK ⁽¹⁾ vai Direktīvu 2009/71/Euratom, vai valsts tiesību aktiem.
- (33) Ekspertiem, kas ir iesaistīti ietekmes uz vides novērtējuma ziņojumu sagatavošanā, vajadzētu būt kvalificētiem un kompetentiem. Ir nepieciešamas pietiekamas zināšanas attiecīgā projekta jomā, lai to varētu pārbaudīt kompetentās iestādes un nodrošināt, ka attīstītāja sniegtā informācija ir pilnīga un augsta līmeņa kvalitātē.
- (34) Lai nodrošinātu pārredzamību un pārskatatbildību, būtu jānosaka prasība kompetentajai iestādei pamatot savu lēmumu piešķirt projektam attīstības piekrišanu, norādot, ka tā ir ņēmusi vērā notikušo apspriešanas rezultātus un attiecīgo apkopoto informāciju.
- (35) Dalībvalstīm būtu jānodrošina, ka tiek īstenoti ietekmes mazināšanas un kompensēšanas pasākumi un ka ir noteiktas atbilstīgas procedūras attiecībā uz tādas būtiskas nelabvēlīgas ietekmes uz vidi monitoringu, kas radusies projekta būvniecības un ekspluatācijas fāzē, *inter alia*, lai identificētu neparedzētu būtisku nelabvēlīgu ietekmi, kas ļautu veikt atbilstīgus labošanas pasākumus. Šādam monitoringam nevajadzētu dublēt vai papildināt to monitoringu, kas jāveic, ievērojot Savienības tiesību aktus, kas nav šī direktīva, un valsts tiesību aktus.

⁽¹⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2001/42/EK (2001. gada 27. jūnijs) par noteiktu plānu un programmu ietekmes uz vidi novērtējumu (OV L 197, 21.7.2001., 30. lpp.).

- (36) Lai veicinātu efektīvāku lēmumu pieņemšanu un palielinātu tiesisko noteiktību, dalībvalstīm būtu jānodrošina, ka dažādus projektu ietekmes uz vidi novērtēšanas posmus veic saprātīgā laikā atkarībā no projekta veida, sarežģītības, vietas un lieluma. Šādi termiņi nekādā gadījumā nedrīkstētu apdraudēt augsto vides aizsardzības standartu sasniegšanu, īpaši tos, kas izriet no Savienības tiesību aktiem vides jomā, kas nav šī direktīva, un īstenu sabiedrības līdzdalību un tiesu iestāžu pieejamību.
- (37) Lai uzlabotu novērtējuma efektivitāti, samazinātu sarežģītās administratīvās formalitātes un palielinātu ekonomisko efektivitāti situācijās, kad pienākums veikt novērtējumus saistībā ar vides jautājumiem izriet gan no šīs direktīvas, gan Direktīvas 92/43/EEK un/vai Direktīvas 2009/147/EK, šajās direktīvās noteikto prasību ievērošanai dalībvalstīm vajadzības gadījumā būtu jānodrošina koordinētas un/vai apvienotas procedūras, ņemot vērā to specifiskās organizatoriskās īpašības. Ja pienākums veikt novērtējumus saistībā ar vides jautājumiem izriet gan no šīs direktīvas, gan no cita Savienības tiesību akta, piemēram, Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas 2000/60/EK ⁽¹⁾, Direktīvas 2001/42/EK, Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas 2008/98/EK ⁽²⁾, Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas 2010/75/ES ⁽³⁾ un Direktīvas 2012/18/ES, šajos Savienības tiesību aktos noteikto prasību ievērošanai dalībvalstīm vajadzētu spēt nodrošināt koordinētas un/vai apvienotas procedūras. Ja tiek izstrādātas koordinētas vai apvienotas procedūras, dalībvalstīm būtu jāizraugās iestāde, kas atbild par attiecīgo pienākumu izpildi. Ņemot vērā institucionālās struktūras, dalībvalstīm, ja tās uzskata par nepieciešamu, būtu jāspēj izraudzīties vairāk nekā vienu iestādi.
- (38) Dalībvalstīm būtu jāpieņem noteikumi par sankcijām, ko piemēro par attiecīgās valsts to noteikumu pārkāpumiem, kuri pieņemti saskaņā ar šo direktīvu. Dalībvalstīm būtu jāvar brīvi lemt par sankciju veidu un formu. Šādā veidā noteiktām sankcijām vajadzētu būt iedarbīgām, samērīgām un atturošām.
- (39) Saskaņā ar juridiskās noteiktības un proporcionālītātes principiem un lai nodrošinātu, ka pāreja no pašreizējās kārtības, kas noteikta Direktīvā 2011/92/ES, uz jauno kārtību atbilstīgi šajā direktīvā ietvertajiem grozījumiem, būtu pēc iespējas raita, ir lietderīgi noteikt pārejas pasākumus. Ar minētajiem pasākumiem būtu jānodrošina, ka konkrētam attīstītājam netiek mainīta regulatīvā vide saistībā ar ietekmes uz vidi novērtējumu, ja ir jau sāktas jebkādas procedurālās darbības saskaņā ar pašreizējo kārtību un projektam vēl nav piešķirta attīstības piekrišana vai pieņemts kāds cits saistošs lēmums, kas nepieciešams, lai ievērotu šīs direktīvas mērķus. Līdz ar to attiecīgie Direktīvas 2011/92/ES noteikumi pirms to grozīšanas ar šo direktīvu būtu jāpiemēro projektam, kuriem jau ir iesākta sākotnējās pārbaudes procedūra, tvēruma noteikšanas procedūra (ja tvēruma noteikšanu ir lūdzis attīstītājs vai pieprasījusi kompetentā iestāde) vai ietekmes uz vidi novērtējuma ziņojums ir iesniegts pirms transponēšanas termiņa.
- (40) Saskaņā ar dalībvalstu un Komisijas 2011. gada 28. septembra kopīgo politisko deklarāciju par skaidrojošiem dokumentiem ⁽⁴⁾ dalībvalstis ir apņēmušās pamatotos gadījumos papildus paziņojumiem par saviem transponēšanas pasākumiem iesniegt vienu vai vairākus dokumentus, kuros ir paskaidrota saikne starp direktīvas sastāvdaļām un attiecīgajām daļām valsts pieņemtos transponēšanas instrumentos. Likumdevējs uzskata, ka attiecībā uz šo direktīvu minēto dokumentu nosūtīšana ir pamatota.
- (41) Ņemot vērā to, ka šīs direktīvas mērķus – proti, nodrošināt augsta līmeņa aizsardzību vides un cilvēka veselības jomā, attiecībā uz projektu ietekmes uz vidi novērtējumu ieviešot prasību minimumu, – nevar pietiekami labi sasniegt atsevišķās dalībvalstīs, bet risināmo vides jautājumu mēroga, nozīmīguma un pārrobežu rakstura dēļ minētos mērķus var labāk sasniegt Savienības līmenī, Savienība var pieņemt pasākumus saskaņā ar Līguma par Eiropas Savienību 5. pantā noteikto subsidiaritātes principu. Saskaņā ar minētajā pantā noteikto proporcionālītātes principu šajā direktīvā paredz vienīgi tos pasākumus, kas vajadzīgi minētā mērķa sasniegšanai.
- (42) Tādēļ Direktīva 2011/92/ES būtu attiecīgi jāgroza,

⁽¹⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2000/60/EK (2000. gada 23. oktobris), ar ko izveido sistēmu Kopienas rīcībai ūdens resursu politikas jomā (OV L 327, 22.12.2000., 1. lpp.).

⁽²⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2008/98/EK (2008. gada 19. novembris) par atkritumiem un par dažu direktīvu atcelšanu (OV L 312, 22.11.2008., 3. lpp.).

⁽³⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2010/75/ES (2010. gada 24. novembris) par rūpnieciskajām emisijām (piesārņojuma integrēta novēršana un kontrole) (OV L 334, 17.12.2010., 17. lpp.).

⁽⁴⁾ OVC 369, 17.12.2011., 14. lpp.

IR PIENĒMUŠI ŠO DIREKTĪVU.

1. pants

Direktīvu 2011/92/ES groza šādi:

1) direktīvas 1. pantu groza šādi:

a) panta 2. punktam pievieno šādu definīciju:

“g) “ietekmes uz vidi novērtējums” ir process, ko veido:

i) ietekmes uz vidi ziņojuma sagatavošana, ko veic attīstītājs, kā minēts 5. panta 1. un 2. punktā;

ii) apspriešanās organizēšana, kā minēts 6. pantā un attiecīgā gadījumā 7. pantā;

iii) kompetentās iestādes pārbaude attiecībā uz ietekmes uz vidi novērtējuma ziņojumā sniegto informāciju un vajadzības gadījumā jebkādu attīstītāja saskaņā ar 5. panta 3. punktu sniegto papildu informāciju, kā arī jebkādu atbilstīgu informāciju, kas saņemta, veicot apspriešanos saskaņā ar 6. un 7. pantu;

iv) kompetentās iestādes pamatotais secinājums par projekta būtisku ietekmi uz vidi, ņemot vērā iii) punktā minētās pārbaudes rezultātus un vajadzības gadījumā pašas papildu pārbaudi; kā arī

v) kompetentās iestādes pamatotā secinājuma integrēšana kādā no 8.a pantā minētajiem lēmumiem.”;

b) panta 3. punktu aizstāj ar šādu:

“3. Dalībvalstis – katrā gadījumā atsevišķi un ja valsts tiesību akti to paredz – var nolemt nepiemērot šo direktīvu projektiem vai projektu daļām, kuru vienīgais mērķis ir aizsardzība, vai projektiem, kuru vienīgais mērķis ir reaģēšana civiltās aizsardzības ārkārtas situācijās, ja tās uzskata, ka šāda piemērošana varētu negatīvi ietekmēt minētos mērķus.”;

c) panta 4. punktu svīturo;

2) direktīvas 2. pantu groza šādi:

a) panta 1. līdz 3. punktu aizstāj ar šādiem:

“1. Dalībvalstis nosaka visus vajadzīgos pasākumus, lai nodrošinātu, ka, pirms tiek dota attīstības piekrišana, uz tiem projektiem, kuriem var būt būtiska ietekme uz vidi *inter alia* to rakstura, apjoma vai atrašanās vietas dēļ, attiektos prasība par attīstības piekrišanu un novērtējumu attiecībā uz to ietekmi uz vidi. Minētie projekti ir noteikti 4. pantā.

2. Ietekmes uz vidi novērtējumu var iekļaut dalībvalstīs pastāvošajā projektu attīstības piekrišanas procedūrā vai, ja tas neizdodas, citā procedūrā, vai procedūrā, kas jāizveido, lai īstenotu šīs direktīvas mērķus.

3. Projektiem, attiecībā uz kuriem pienākums veikt ietekmes uz vidi novērtējumu izriet gan no šīs direktīvas, gan Padomes Direktīvas 92/43/EEK (*) un/vai Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas 2009/147/EK (**), dalībvalstis nodrošina, ka vajadzības gadījumā tiek paredzētas koordinētas un/vai apvienotas procedūras, kurās tiek ievērotas attiecīgajos iepriekš minētajos Savienības tiesību aktos noteiktās prasības.

Projektiem, attiecībā uz kuriem pienākums veikt ietekmes uz vidi novērtējumu izriet vienlaicīgi no šīs direktīvas un Savienības tiesību akta, kas nav kāda no pirmajā daļā minētajām direktīvām, dalībvalstis var paredzēt koordinētas un/vai apvienotas procedūras.

Saskaņā ar koordinēto procedūru, kas minēta pirmajā un otrajā daļā, dalībvalstis cenšas koordinēt dažādus atsevišķus konkrēta projekta ietekmes uz vidi novērtējumus, kuri jāveic, ievērojot attiecīgos Savienības tiesību aktus, šim nolūkam izraugoties iestādi un neskarot citu attiecīgo Savienības tiesību aktu pretējus noteikumus.

Saskaņā ar apvienoto procedūru, kas minēta pirmajā un otrajā daļā, dalībvalstis cenšas sniegt vienotu konkrēta projekta ietekmes uz vidi novērtējumu, kurš jāveic, ievērojot attiecīgos Savienības tiesību aktus, neskarot citu attiecīgo Savienības tiesību aktu pretējus noteikumus.

Komisija sniedz ieteikumus par tādu projektu koordinētas vai apvienotas procedūras izstrādi, uz kuriem vienlaidīgi attiecas novērtējuma prasība saskaņā ar šo direktīvu un Direktīvām 92/43/EEK, 2000/60/EK, 2009/147/EK vai 2010/75/ES.

(*) Padomes Direktīva 92/43/EEK (1992. gada 21. maijs) par dabisko dzīvotņu, savvaļas faunas un floras aizsardzību (OV L 206, 22.7.1992., 7. lpp.).

(**) Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2009/147/EK (2009. gada 30. novembris) par savvaļas putnu aizsardzību (OV L 20, 26.1.2010., 7. lpp.).”;

b) 4. punkta pirmo daļu aizstāj ar šādu:

“4. Neskarot 7. pantu, dalībvalstis izņēmuma gadījumos var atbrīvot konkrētu projektu no šīs direktīvas noteikumu izpildes, ja to piemērošana nelabvēlīgi ietekmētu projekta mērķa sasniegšanu, bet ar nosacījumu, ka tiek sasniegti šīs direktīvas mērķi.”;

c) pantam pievieno šādu punktu:

“5. Neskarot 7. pantu, dalībvalstis tajā gadījumā, kad projekts pieņemts ar īpašu valsts tiesību aktu, var atbrīvot attiecīgo projektu no šīs direktīvas noteikumu par sabiedrisko apspriešanos izpildes, ja tiek sasniegti šīs direktīvas mērķi.

Reizi divos gados, sākot no 2017. gada 16. maija, dalībvalstis informē Komisiju par katru gadījumu, kad tās piemērojušas pirmajā daļā minēto atbrīvojumu.”;

3) direktīvas 3. pantu aizstāj ar šādu:

“3. pants

1. Ietekmes uz vidi novērtējums pienācīgā veidā, ņemot vērā katru atsevišķu gadījumu, nosaka, raksturo un novērtē projekta tiešo un netiešo ietekmi uz šādiem faktoriem:

a) iedzīvotājiem un cilvēka veselību;

b) bioloģisko daudzveidību, īpaši ņemot vērā sugas un dzīvotnes, kas aizsargātas ar Direktīvu 92/43/EEK un Direktīvu 2009/147/EK;

c) zemi, augsni, ūdeni, gaisu un klimatu;

d) materiālām vērtībām, kultūras mantojumu un ainavu;

e) mijiedarbību starp a) līdz d) apakšpunktā minētajiem faktoriem.

2. Pie projekta ietekmes, kas minēta 1. punktā, uz tajā minētajiem faktoriem pieder paredzamā ietekme, kas rodas no projekta iespējamās pakļautības tādiem katastrofu un/vai būtisku negadījumu riskiem, kuri ir atbilstīgi attiecīgajam projektam.”;

4) direktīvas 4. pantu groza šādi:

a) panta 3. un 4. punktu aizstāj ar šādiem:

“3. Kad ir pārbaudīts katrs gadījums vai ir noteikti limiti vai kritēriji 2. punkta vajadzībām, ņem vērā attiecīgos atlases kritērijus, kas izklāstīti III pielikumā. Dalībvalstis var noteikt limitus vai kritērijus, lai noteiktu, kad projektiem nav nepieciešams ne 4. un 5. punktā paredzētais lēmums, ne ietekmes uz vidi novērtējums, un/vai limitus vai kritērijus, lai noteiktu, kad projektiem jebkurā gadījumā ir jāveic ietekmes uz vidi novērtējums, nepieņemot par to 4. un 5. punktā minēto lēmumu.

4. Kad dalībvalstis nolemj pieprasīt lēmumu par projektiem, kas uzskaitīti II pielikumā, attīstītājs sniedz informāciju par projekta pazīmēm un tā iespējamo būtisko ietekmi uz vidi. Šīki izstrādāts sniedzamās informācijas saraksts ir sniegts II.A pielikumā. Attiecīgā gadījumā attīstītājs ņem vērā to citu pieejamo atbilstīgo novērtējumu par ietekmi uz vidi rezultātus, kuri veikti, ievērojot Savienības tiesību aktus, kas nav šī direktīva. Attīstītājs var iesniegt arī aprakstu par jebkādam projekta īpašībām un/vai pasākumiem, kas paredzēti, lai nepieļautu vai novērstu to, kas citādi varētu radīt būtisku nelabvēlīgu ietekmi uz vidi.”;

b) pievieno šādus punktus:

“5. Kompetentā iestāde pieņem lēmumu, pamatojoties uz attīstītāja saskaņā ar 4. punktu sniegto informāciju un vajadzības gadījumā ņemot vērā rezultātus, kas gūti tādās iepriekšējās pārbaudēs vai novērtējumos par ietekmi uz vidi, kuri veikti, ievērojot Savienības tiesību aktus, kas nav šī direktīva. Lēmumu dara pieejamu sabiedrībai un:

a) ja nolemj, ka ir nepieciešams ietekmes uz vidi novērtējums, norāda iemeslus, kāpēc ir prasīts šāds novērtējums ar atsauci uz III pielikumā minētajiem attiecīgajiem kritērijiem; vai

b) ja nolemj, ka ietekmes uz vidi novērtējums nav nepieciešams, norāda galvenos iemeslus, kāpēc netiek prasīts šāds novērtējums, atsaucoties uz attiecīgajiem III pielikumā minētajiem kritērijiem, un, ja to ierosina attīstītājs, norāda jebkādas projekta īpašības un/vai pasākumus, lai nepieļautu vai novērstu to, kas citādi varētu radīt būtisku nelabvēlīgu ietekmi uz vidi.

6. Dalībvalstis nodrošina, ka kompetentā iestāde pieņem lēmumu iespējami drīz un laikposmā, kas nepārsniedz 90 dienas no dienas, kurā attīstītājs ir iesniedzis visu informāciju, kas nepieciešama, ievērojot 4. punktu. Izņēmuma gadījumos, piemēram, saistībā ar projekta raksturu, sarežģītību, atrašanās vietu vai apjomu, kompetentā iestāde termiņu tās lēmuma pieņemšanai var pagarināt; šādā gadījumā kompetentā iestāde rakstiski informē attīstītāju par pagarinājuma iemesliem un datumu, kurā paredzēts pieņemt lēmumu.”;

5) direktīvas 5. panta 1. līdz 3. punktu aizstāj ar šādiem:

“1. Ja tiek pieprasīts ietekmes uz vidi novērtējums, attīstītājs sagatavo un iesniedz ietekmes uz vidi novērtējuma ziņojumu. Informācijā, kas attīstītājam jāiesniedz, iekļauj vismaz:

a) projekta aprakstu, kas satur informāciju par projekta norises vietu, tā dizainu un apjomu, kā arī par citām atbilstīgajām projekta īpašībām;

b) aprakstu, kurā sniegta informācija par projekta iespējamo būtisko ietekmi uz vidi;

c) projekta īpašību un/vai to pasākumu aprakstu, kas paredzēti nolūkā novērst, nepieļaut vai samazināt un, ja iespējams, kompensēt iespējamo būtisko negatīvo ietekmi uz vidi;

- d) tādu pieņemamo alternatīvu aprakstu, ko attīstītājs ir izpētījis un kas atbilst minētajam projektam un tā specifiskajām īpašībām, un norādi par galvenajiem iemesliem šādas iespējas izvēlei, ņemot vērā projekta ietekmi uz vidi;
- e) šā punkta a) līdz d) apakšpunktā minētās informācijas netehnisku kopsavilkumu; un
- f) jebkādu IV pielikumā norādīto papildu informāciju saistībā ar konkrēta projekta vai projekta tipa specifiskajām īpašībām un vides faktoriem, kas varētu tikt ietekmēti.

Ja ir sniegts atzinums, ievērojot 2. punktu, ietekmes uz vidi novērtējuma ziņojumu sagatavo, pamatojoties uz minēto atzinumu un iekļaujot informāciju, ko pamatoti var pieprasīt, lai izdarītu pamatotu secinājumu par minētā projekta būtisku ietekmi uz vidi, ņemot vērā pašreizējās zināšanas un novērtēšanas metodes. Gatavojot ietekmes uz vidi novērtējuma ziņojumu, attīstītājs, lai novērstu atkārtotus novērtējumus, ņem vērā citus pieejamos atbilstīgos novērtējumus, kas paredzēti Savienības vai valstu tiesību aktos.

2. Ja attīstītājs to pieprasa, kompetentā iestāde, ņemot vērā attīstītāja sniegto informāciju, jo īpaši par projekta specifiskajām īpašībām, tostarp par tā atrašanās vietu un tehnisko raksturojumu, un tā iespējamo ietekmi uz vidi, sniedz atzinumu par tās informācijas apjomu un detalizācijas pakāpi, kas attīstītājam jāiekļauj ietekmes uz vidi ziņojumā saskaņā ar šā panta 1. punktu. Kompetentā iestāde pirms atzinuma sniegšanas apspriežas ar 6. panta 1. punktā minētajām iestādēm.

Dalībvalstis var arī pieprasīt, lai kompetentās iestādes sniedz atzinumu, kā minēts pirmajā daļā, neatkarīgi no tā, vai attīstītājs to pieprasa.

3. Lai nodrošinātu ietekmes uz vidi ziņojuma pilnīgumu un kvalitāti:

- a) attīstītājs nodrošina, ka ietekmes uz vidi ziņojumu sagatavo kompetenti eksperti;
- b) kompetentā iestāde nodrošina, ka tai ir pietiekamas speciālās zināšanas, lai izskatītu šo ietekmes uz vidi ziņojumu, vai arī vajadzības gadījumā ir pieeja šādām speciālajām zināšanām; un
- c) nepieciešamības gadījumā kompetentā iestāde pieprasa attīstītājam sniegt papildu informāciju saskaņā ar IV pielikumu, kas ir tieši saistīta ar pamatota secinājuma izdarīšanu par minētā projekta būtisku ietekmi uz vidi.”;

6) direktīvas 6. pantu groza šādi:

a) panta 1. punktu aizstāj ar šādu:

“1. Dalībvalstis veic vajadzīgos pasākumus, lai nodrošinātu, ka iestādēm, kuras varētu būt saistītas ar attiecīgo projektu savas īpašās atbildības par vidi dēļ vai vietējās un reģionālās kompetences dēļ, tiek dota iespēja izteikt savu viedokli par attīstītāja sniegto informāciju un lūgumu piešķirt attīstības piekrišanu, attiecīgā gadījumā ņemot vērā 8.a panta 3. punktā minētos gadījumus. Šajā nolūkā dalībvalstis nosaka iestādes, ar kurām apsprieties vai nu vispārīgos jautājumos, vai par katru gadījumu atsevišķi. Informāciju, kas apkopota saskaņā ar 5. pantu, nosūta šīm iestādēm. Apspriešanās kārtību sīki izstrādā dalībvalstis.”;

b) panta 2. punkta ievaddaļu aizstāj ar šādu:

“2. Lai nodrošinātu attiecīgās sabiedrības daļas efektīvu līdzdalību lēmumu pieņemšanas procesā, sabiedrību par šādiem jautājumiem informē elektroniski un ar publiskiem paziņojumiem vai atbilstīgiem līdzekļiem vides lēmumu pieņemšanas procedūru, kas minētas 2. panta 2. punktā, sākumposmā vai vēlākais, tiklīdz šādu informāciju var sniegt.”;

c) panta 5. punktu aizstāj ar šādu:

“5. Dalībvalstis paredz sīki izstrādātus noteikumus sabiedrības informēšanai (piemēram, izsūtot informāciju pa pastu noteiktā teritorijā vai publicējot to vietējos laikrakstos) un attiecīgās sabiedrības daļas viedokļa apzināšanai (piemēram, aicinot iedzīvotājus izteikties rakstiski vai veicot sabiedrības aptauju). Dalībvalstis atbilstīgajā administratīvajā līmenī veic nepieciešamos pasākumus, lai nodrošinātu, ka attiecīgā informācija ir sabiedrībai pieejama elektroniskā formā, izmantojot vismaz vienu centrālo portālu vai viegli pieejamus piekļuves punktus.”;

d) panta 6. punktu aizstāj ar šādu:

“6. Dažādām fāzēm paredz pieņemamus termiņus, atvēlot pietiekami daudz laika, lai:

a) varētu informēt 1. punktā minētās iestādes un sabiedrību; un

b) ļautu 1. punktā minētajām iestādēm un attiecīgajai sabiedrības daļai sagatavoties un efektīvi piedalīties vides lēmumu pieņemšanā saskaņā ar šo pantu.”;

e) pievieno šādu punktu:

“7. Termiņi attiecīgās sabiedrības daļas viedokļa apzināšanai par 5. panta 1. punktā minēto ietekmes uz vidi novērtējuma ziņojumu nav īsāki par 30 dienām.”;

7) direktīvas 7. pantu groza šādi:

a) panta 4. punktu aizstāj ar šādu:

“4. Attiecīgās dalībvalstis apspriežas par *inter alia* iespējamo projekta pārrobežu ietekmi un par paredzētajiem pasākumiem, lai samazinātu vai novērstu šādu ietekmi, un vienojas par saprātīgu apsprendes ilguma termiņu.

Šādas apsprendes var rīkot ar atbilstīgas apvienotas struktūras starpniecību.”;

b) panta 5. punktu aizstāj ar šādu:

“5. Attiecīgās dalībvalstis nosaka sīki izstrādātu kārtību attiecībā uz šā panta 1.–4. punkta īstenošanu, tostarp apspriešanās termiņu noteikšanu, pamatojoties uz 6. panta 5. līdz 7. punktā minēto kārtību un termiņiem, un tā ir tāda, lai attiecīgā sabiedrības daļa ietekmētās dalībvalsts teritorijā varētu efektīvi piedalīties 2. panta 2. punktā minētajās vides lēmumu pieņemšanas procedūrās attiecībā uz konkrēto projektu.”;

8) direktīvas 8. pantu aizstāj ar šādu:

“8. pants

Attīstības piekrišanas procedūrā pienācīgi ņem vērā informācija, kas iegūta saskaņā ar 5. līdz 7. pantu.”;

9) iekļauj šādu pantu:

“8.a pants

1. Lēmumā piešķirt attīstības piekrišanu iekļauj vismaz šādu informāciju:

a) pamatoto secinājumu, kas minēts 1. panta 2. punkta g) apakšpunkta iv) punktā;

b) visus lēmumam pievienotos vides nosacījumus, kā arī tā visu projekta īpašību un/vai pasākumu aprakstu, kas paredzēts, lai nepieļautu, novērstu vai samazinātu būtisku negatīvu ietekmi uz vidi un, ja iespējams, to kompensētu, kā arī attiecīgā gadījumā monitoringa pasākumu aprakstu.

2. Lēmumā par attīstības piekrišanas nepiešķiršanu dara zināmus šā atteikuma galvenos iemeslus.
3. Ja dalībvalstis izmanto direktīvas 2. panta 2. punktā minētās procedūras, kas nav attīstības piekrišanas piešķiršanas procedūras, tiek uzskatīts, ka attiecīgi ir ievēroti šā panta 1. un 2. punkta nosacījumi, ja visos saistībā ar minētajām procedūrām pieņemtajos lēmumos ir iekļauta šajos punktos minētā informācija un ja ir ieviesti mehānismi, kas ļauj īstenot šā panta 6. punkta prasības.
4. Saskaņā ar 1. punkta b) apakšpunktā minētajām prasībām dalībvalstis nodrošina, ka attīstītājs īsteno projekta īpašības un/vai pasākumus, kas paredzēti nolūkā nepieļaut, novērst, mazināt un, ja iespējams, kompensēt būtisku negatīvu ietekmi uz vidi, un nosaka procedūras nozīmīgas nelabvēlīgas ietekmes uz vidi monitoringam.
- To parametru veidam, attiecībā uz kuriem jāveic monitorings, un monitoringa ilgumam jābūt proporcionālam projekta raksturam, sarežģītībai, atrašanās vietai un apjomam, kā arī tā ietekmes uz vidi būtiskumam.
- Vajadzības gadījumā var izmantot pašreizējo monitoringa kārtību, kas noteikta Savienības tiesību aktos, kas nav šī direktīva, un dalībvalstu tiesību aktos, lai novērstu dubultu monitoringu.
5. Dalībvalstis nodrošina, ka kompetentā iestāde pieņem jebkuru no 1. līdz 3. punktā minētajiem lēmumiem saprātīgā termiņā.
6. Pieņemot lēmumu piešķirt vai nepiešķirt attīstības piekrišanu, kompetentā iestāde pārliecinās, ka 1. panta 2. punkta g) apakšpunkta iv) punktā minētais pamatotais secinājums vai jebkurš no šā panta 3. punktā minētajiem lēmumiem joprojām ir aktuāls. Šajā nolūkā dalībvalstis var noteikt 1. panta 2. punkta g) apakšpunkta iv) punktā minētā pamatotā secinājuma vai ikviena šā panta 3. punktā minētā lēmuma derīguma termiņu.”;

10) direktīvas 9. panta 1. punktu aizstāj ar šādu:

“1. Kad ir pieņemts lēmums piešķirt vai nepiešķirt attīstības piekrišanu, kompetentā iestāde vai iestādes saskaņā ar valsts procedūrām savlaicīgi informē par to sabiedrību un 6. panta 1. punktā minētās iestādes un nodrošina, ka sabiedrībai un 6. panta 1. punktā minētajām iestādēm, attiecīgā gadījumā ņemot vērā 8.a panta 3. punktā minētos gadījumus, ir pieejama šāda informācija:

- a) lēmuma saturs un visi ar to saistītie nosacījumi, kas minēti 8.a panta 1. un 2. punktā;
- b) galvenie iemesli un apsvērumi, kas ir šā lēmuma pamatā, tostarp informācija par sabiedrības līdzdalības procesu. Te ietilpst arī apspriešanās rezultātu kopsavilkums un informācija, kas apkopota saskaņā ar 5. līdz 7. pantu, un kā minētie rezultāti ir iekļauti vai citādi risināti, jo īpaši komentāri, kas saņemti no 7. pantā minētās ietekmētās dalībvalsts.”;

11) iekļauj šādu pantu:

“9.a pants

Dalībvalstis nodrošina, ka kompetentā iestāde vai iestādes objektīvi veic šajā direktīvā paredzētos pienākumus un nenonāk situācijā, kas varētu radīt interešu konfliktu.

Ja kompetentā iestāde ir arī attīstītājs, dalībvalstis savas organizatoriskās un administratīvās kompetences satvarā vismaz veic pienācīgu to iestāžu konfliktējošo funkciju nodalīšanu, kuras veic pienākumus, kas izriet no šīs direktīvas.”;

12) direktīvas 10. panta pirmo daļu aizstāj ar šādu:

“Neskarot Direktīvu 2003/4/EK, šīs direktīvas noteikumi neskar kompetento iestāžu pienākumu ievērot ierobežojumus, kādus uzliek valsts normatīvie un administratīvie akti un pieņemtā tiesiskā prakse attiecībā uz rūpniecisko un komercnoslēpumu, ietverot intelektuālo īpašumu, un sabiedrības interešu aizsardzību.”;

13) iekļauj šādu pantu:

“10.a pants

Dalībvalstis pieņem noteikumus par sankcijām, kuras piemēro par attiecīgās valsts noteikumu pārkāpumiem un kuras pieņem saskaņā ar šo direktīvu. Paredzētās sankcijas ir iedarbīgas, samērīgas un atturošas.”;

14) direktīvas 12. panta 2. punktu aizstāj ar šādu:

“2. Jo īpaši reizi sešos gados, sākot no 2017. gada 16. maija, dalībvalstis, ja šāda informācija ir pieejama, informē Komisiju par:

- a) to projektu skaitu, kuri minēti I un II pielikumā un par kuriem saskaņā ar 5. līdz 10. pantu ir veikts ietekmes uz vidi novērtējums;
- b) ietekmes uz vidi novērtējumu sadalījumu pēc I un II pielikumā minētajām projektu kategorijām;
- c) to projektu skaitu, kuri minēti II pielikumā un par kuriem saskaņā ar 4. panta 2. punktu ir pieņemts lēmums;
- d) ietekmes uz vidi novērtējuma procesa vidējo ilgumu;
- e) vispārējām aplēsēm par ietekmes uz vidi novērtējumu vidējām tiešām izmaksām, tostarp to, kā šīs direktīvas piemērošana ietekmēs MVU.”;

15) Direktīvas 2011/92/ES pielikumus groza, kā norādīts šīs direktīvas pielikumā.

2. pants

1. Neskarot 3. pantu, dalībvalstīs stājas spēkā normatīvie un administratīvie akti, kas vajadzīgi, lai izpildītu šīs direktīvas prasības līdz 2017. gada 16. maijam.

Kad dalībvalstis pieņem minētos noteikumus, tajos ietver atsauci uz šo direktīvu vai šādu atsauci pievieno to oficiālai publikācijai. Dalībvalstis nosaka, kā izdarāma šāda atsauce.

2. Dalībvalstis dara Komisijai zināmus savu tiesību aktu galvenos noteikumus, ko tās pieņem jomā, uz kuru attiecas šī direktīva.

3. pants

1. Uz projektiem, attiecībā uz kuriem tika sākts Direktīvas 2011/92/ES 4. panta 2. punktā minētā lēmuma pieņemšanas process vēl pirms 2017. gada 16. maija attiecināmi pienākumi, kas noteikti 4. pantā Direktīvā 2011/92/ES, pirms tajā tika izdarīti grozījumi ar šo direktīvu.

2. Uz projektiem attiecināmi pienākumi, kas noteikti 3. pantā un 5. līdz 11. pantā Direktīvā 2011/92/ES, pirms tajā tika izdarīti grozījumi ar šo direktīvu, ja pirms 2017. gada 16. maija:

- a) tika sākta procedūra saistībā ar Direktīvas 2011/92/ES 5. panta 2. punktā minēto atzinumu vai
- b) informāciju, kas minēta Direktīvas 2011/92/ES 5. panta 1. punktā.

4. pants

Šī direktīva stājas spēkā divdesmitajā dienā pēc tās publicēšanas *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī*.

5. pants

Šī direktīva ir adresēta dalībvalstīm.

Strasbūrā, 2014. gada 16. aprīlī

Eiropas Parlamenta vārdā –
priekšsēdētājs
M. SCHULZ

Padomes vārdā –
priekšsēdētājs
D. KOURKOULAS

PIELIKUMS

1. Iekļauj šādu pielikumu:

“II.A PIELIKUMS

4. PANTA 4. PUNKTĀ MINĒTĀ INFORMĀCIJA

(INFORMĀCIJA, KO SNIEDZ ATTĪSTĪTĀJS PAR II PIELIKUMĀ MINĒTAJIEM PROJEKTIEM)

1. Projekta apraksts, kurā jo īpaši ietverts:

- a) visa projekta un vajadzības gadījumā nojaukšanas darbu fizisko pazīmju raksturojums;
- b) projekta atrašanās vietas apraksts, īpaši ņemot vērā to ģeogrāfisko apgabalu vides jutīgumu, kurus projekts var ietekmēt.

2. To vides aspektu apraksts, kurus projekts var būtiski ietekmēt.

3. Apraksts par ikvienu iespējamo būtisko projekta ietekmi uz vidi, ciktāl pieejama informācija par šādu ietekmi, ko izraisa:

- a) vajadzības gadījumā – paredzamās atliekvielas un emisijas un atkritumu rašanās;
- b) dabas resursu, jo īpaši augsnes, zemes, ūdens un bioloģiskās daudzveidības, izmantošana.

4. Attiecīgā gadījumā tiek ņemti vērā direktīvas III pielikumā minētie kritēriji, apkopojot informāciju saskaņā ar 1. līdz 3. punktu.”

2. Direktīvas III un IV pielikumu aizstāj ar šādiem:

“III PIELIKUMS

4. PANTA 3. PUNKTĀ MINĒTIE ATLASĒS KRITĒRIJI

(KRITĒRIJI, AR KURU PALĪDZĪBU NOSAKA, VAI II PIELIKUMĀ MINĒTAJIEM PROJEKTIEM BŪTU JĀVEIC IETEKMES UZ VIDI NOVĒRTĒJUMS)

1. **Projektu pazīmes**

Jāņem vērā projektu pazīmes, īpaši attiecībā uz:

- a) visa projekta apjomu un dizainu;
- b) saistību ar citiem esošiem un/vai apstiprinātiem projektiem; un
- c) dabas resursu – jo īpaši zemes, augsnes, ūdens un bioloģiskās daudzveidības – izmantošanu;
- d) atkritumu rašanos;
- e) piesārņojumu un traucējumiem;
- f) būtiskiem ar attiecīgo projektu saistītu, tostarp klimata pārmaiņu izraisītiem negadījumu un/vai katastrofu riskiem, ņemot vērā zinātniskus atzinumus;
- g) riskiem cilvēka veselībai (piemēram, ūdens vai gaisa piesārņojuma radītais risks).

2. Projektu atrašanās vieta

Jāņem vērā to ģeogrāfisko apgabalu vides jutīgums, kurus projekti var ietekmēt, īpaši attiecībā uz:

- a) pastāvošo un apstiprināto zemes izmantošanu;
- b) dabas resursu (tostarp augsnes, zemes, ūdens un bioloģiskās daudzveidības) relatīvo bagātību, pieejamību, kvalitāti un spēju reģenerēties attiecīgajā apgabalā un tā zemes dziļēs;
- c) dabiskās vides absorbcijas spēju, īpašu uzmanību pievēršot šādām zonām:
 - i) mitrzemes, krasta joslas, upju grīvas;
 - ii) piekrastes zonas un jūras vide;
 - iii) kalnu un mežu zonas;
 - iv) dabas rezervāti un parki;
 - v) teritorijas, kas ir klasificētas vai aizsargātas saskaņā ar valstu tiesību aktiem; *Natura 2000* teritorijas, kuras dalībvalstis nozīmējušas saskaņā ar Direktīvu 92/43/EEK un Direktīvu 2009/147/EK;
 - vi) teritorijas, kurās kādreiz jau ir bijusi neatbilstība vides kvalitātes standartiem, kas paredzēti Savienības tiesību aktos un attiecas uz attiecīgo projektu, vai tiek uzskatīts, ka tajā šāda neatbilstība pastāv;
 - vii) blīvi apdzīvotas teritorijas;
 - viii) ainavas un vietas, kas ir nozīmīgas no vēstures, kultūras vai arheoloģijas viedokļa.

3. Iespējamās ietekmes tips un pazīmes

Ar vidi saistītu projektu varbūtējā būtiskā ietekme jāņem vērā saistībā ar kritērijiem, kas izklāstīti šā pielikuma 1. un 2. punktā, attiecībā uz projekta ietekmi uz 3. panta 1. punktā norādītajiem faktoriem, ņemot vērā:

- a) iedarbības apjomu un telpisko izplatību, piemēram, ģeogrāfiskās robežas un iespējamo ietekmei pakļauto iedzīvotāju skaitu;
- b) ietekmes raksturu;
- c) ietekmes pārrobežu raksturu;
- d) ietekmes intensitāti un sarežģītību;
- e) ietekmes iespējamību;
- f) ietekmes paredzamo sākumu, ilgumu, biežumu un atgriezeniskumu;
- g) ietekmes kumulāciju ar citu esošu un/vai apstiprinātu projektu ietekmi;
- h) iespēju efektīvi mazināt ietekmi uz vidi.

IV PIELIKUMS

5. PANTA 1. PUNKTĀ MINĒTĀ INFORMĀCIJA

(INFORMĀCIJA IETEKMES UZ VIDI NOVĒRTĒJUMA ZIŅOJUMAM)

1. Projekta apraksts, kurā jo īpaši ietverts:

- a) projekta atrašanās vietas apraksts;
- b) visa projekta fizisko pazīmju raksturojums, vajadzības gadījumā ietverot nepieciešamos nojaukšanas darbus, zemes izmantošanas prasības tā būvniecības, ekspluatācijas un nojaukšanas fāžu laikā;

- c) projekta ekspluatācijas fāzes (jo īpaši jebkāda ražošanas procesa) galveno pazīmju raksturojums, piemēram, nepieciešamās un patērētās enerģijas, izlietojamo materiālu, enerģijas un dabas resursu (tostarp ūdens, zemes, augsnes un bioloģiskās daudzveidības) raksturs un daudzums;
 - d) paredzamo atliekvielu un emisiju aprēķins pēc tipa un daudzuma (piemēram, ūdens, gaisa, augsnes un augsnes zemaramkārtas piesārņojums, troksnis, vibrācija, gaisma, siltums, starojums utt.) un būvniecības un ekspluatācijas fāzē radīto atkritumu apjomi un veidi.
2. To attīstītāja izpētīto, pieņemamo alternatīvu apraksts (piemēram, saistībā ar projekta izstrādi, tehnoloģiju, atrašanās vietu, apjomu un mērogu), kuras ir piemērotas ierosinātajam projektam un tā specifiskajām īpašībām, un norāde uz galvenajiem iemesliem, kas lika izvēlēties konkrēto variantu, iekļaujot ietekmes uz vidi salīdzinājumu.
 3. Apraksts, kurā aplūkoti pašreizējā vides stāvokļa attiecīgie aspekti (pamatscenārijs) un to iespējamās attīstības aprises projekta neīstenošanas gadījumā, ciktāl pamatoti un ar atbilstīgiem centieniem var paredzēt izmaiņas, ko pamatscenārijā var ieviest dabas vai sociālie apstākļi, pamatojoties uz vides informācijas un zinātnisku atziņu pieejamību.
 4. To 3. panta 1. punktā norādīto vides faktoru apraksts, kurus projekts var būtiski ietekmēt: iedzīvotāji, cilvēka veselība, bioloģiskā daudzveidība (piemēram, fauna un flora), zeme (piemēram, aizņemtā zemes platība), augsne (piemēram, organiskās vielas, erozija, sēšanās un sablīvēšanās), ūdens (piemēram, hidromorfoloģiskās izmaiņas, daudzums un kvalitāte), gaiss, klimata pārmaiņas (piemēram, siltumnīcefekta gāzu emisija, ietekmes saistībā ar pielāgošanos), materiālās vērtības, kultūras mantojums, ietverot arhitektūras un arheoloģiskā mantojuma aspektus, un ainava;
 5. Apraksts, kurā sniegta informācija par projekta iespējamo būtisko ietekmi uz vidi, ko *inter alia* izraisa:
 - a) būvniecība un projekta pastāvēšana, tostarp atbilstīgā gadījumā nojaukšanas darbi;
 - b) dabas resursu, it īpaši zemes, augsnes, ūdens un bioloģiskās daudzveidības, izmantošana, iespējami plašāk apsverot šo resursu ilgtspējīgu pieejamību;
 - c) piesārņojošo vielu noplūde, troksnis, vibrācija, gaisma, siltums un starojums, traucējumu radīšana un atkritumu apglabāšana un reģenerācija;
 - d) riski cilvēka veselībai, kultūras mantojumam vai videi (piemēram, notiekot negadījumiem vai katastrofām);
 - e) ietekmes kumulācija ar citiem esošiem un/vai apstiprinātiem projektiem, ņemot vērā visas pastāvošās vides problēmas, kuras saistītas ar īpaši nozīmīgām vides teritorijām, kas varētu tikt ietekmētas, un dabas resursu izmantošanu;
 - f) projekta ietekme uz klimatu (piemēram, siltumnīcefekta gāzu emisiju veids un apjomi) un projekta neaizsargātība pret klimata pārmaiņām;
 - g) izmantotās tehnoloģijas un vielas.

Aprakstā par iespējamās būtiskās ietekmes uz 3. panta 1. punktā norādītajiem faktoriem jāietver projekta tiešā ietekme un jebkāda tā netiešā, sekundārā, kumulatīvā, pārrobežu, īstermiņa, vidēji ilga termiņa un ilgtermiņa, pastāvīga un pagaidu, pozitīva un negatīva ietekme. Šajā aprakstā jāņem vērā vides aizsardzības mērķi, kas izvirzīti Savienības vai projektā iesaistītās dalībvalsts līmenī.

6. Apraksts par prognozēšanas metodēm vai pierādījumiem, kas izmantoti, lai noteiktu un novērtētu būtisku ietekmi uz vidi, tostarp informācija par grūtībām (piemēram, tehniskie trūkumi vai zināšanu nepietiekamība), ar ko saskārās, apkopojot pieprasīto informāciju, un par galvenajām ar šo darbu saistītajām neskaidrībām.

7. To pasākumu apraksts, kas paredzēti, lai nepieļautu, novērstu, samazinātu vai, ja iespējams, kompensētu jebkādu konstatētu būtisku negatīvu ietekmi uz vidi, un vajadzības gadījumā jebkuras ierosinātās monitoringa kārtības apraksts (piemēram, retrospektīva projekta analīzes veikšana). Minētajā aprakstā jāpaskaidro, kādā mērā nepieļauta, novērsta, samazināta vai kompensēta būtiska negatīva ietekme uz vidi, un jāaptver gan būvniecības, gan ekspluatācijas fāze.
8. Apraksts par sagaidāmo šā projekta būtisko negatīvo ietekmi uz vidi, kas rodas no projekta iespējamās pakļaušanas lielam ar minēto projektu saistītu negadījumu un/vai katastrofu riskam. Šim nolūkam var izmantot atbilstīgo informāciju, kas pieejama un iegūstama no riska novērtējumiem, kuri veikti saskaņā ar Savienības tiesību aktiem, piemēram, Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu 2012/18/ES (*) un Padomes Direktīvu 2009/71/Euratom (**), vai riska novērtējumiem, kuri veikti saskaņā ar valstu tiesību aktiem, ja vien tiek ievērotas šīs direktīvas prasības. Vajadzības gadījumā šajā aprakstā būtu jāiekļauj pasākumi, kas paredzēti, lai nepieļautu vai samazinātu šādu notikumu būtisku un negatīvu ietekmi uz vidi, un sāka informācija par gatavību un ierosināto reaģēšanu uz šādām ārkārtas situācijām.
9. Netehnisks kopsavilkums par informāciju, kas sniegta 1. līdz 8. punktā.
10. Ziņojumā ir iekļauts detalizēts to avotu saraksts, kas izmantoti aprakstos un veiktajos novērtējumos.

(*) Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2012/18/ES (2012. gada 4. jūlijs) par lielu ar bīstamām vielām saistītu avāriju risku pārvaldību, ar kuru groza un vēlāk atceļ Padomes Direktīvu 96/82/EK (OV L 197, 24.7.2012., 1. lpp.).

(**) Padomes Direktīva 2009/71/Euratom (2009. gada 25. jūnijs), ar ko izveido Kopienas kodoliekārtu kodoldrošības pamatstruktūru (OV L 172, 2.7.2009., 18. lpp.).”